

[Gade]

maj. Der står i det lovforslag, som er fremsat, at det nationale kompromis fra nu af er Danmarks EF-politik og hverken mere eller mindre. Jeg ved, at der i befolkningen og hos dem, der har stemt nej den 2. juni, er skabt stor tryk-
 ked ved formuleringerne i det nationale kompromis, og derfor er det afgørende for mig at understrege, at fra nu af er det dansk EF-politik, og jeg regner med som en selvfølge, at det også efter denne debat står klart.

Så er der diskussionen om den regeringskonference, der kommer i 1996. Hvor langsigtet er langsigtet? For SF er der ingen tvivl om, at dette rækker ud over 1996, at Danmark på regeringskonferencerne siger, at dér, hvor Danmark står udenfor, vil vi blive ved med det. Vi ønsker ikke at forpligte os. Det er ideen, det er tankegangen, og det er det, vi siger til vælgerne. Jeg lagde mærke til, at hr. Ivar Nørgaard udtrykte sig præcis på samme måde, og jeg forventer, at et flertal i Folketinget i dag klart vil markere, at sådan vil politikken blive, når vi afholder regeringskonferencen.

Det er jo et indviklet forslag med mange bemærkninger, og vi skal kigge det nøje efter i udvalget. Vi vil grundigt analysere forslagene, vurdere dem og sikre, at indholdet og tankegangen i det nationale kompromis gennemføres i den samlede beslutning, vi sender ud til befolkningen. Jeg tror, at det er vigtigt, at der er sikkerhed for, at det er det nationale kompromis' grundtanker, der gennemsyrrer det forslag, vi sender ud til folkeafstemning.

Jeg har meddelt, at SF stemmer ja til disse forslag. Jeg skal samtidig meddele, at to af SF's folketingsgruppes medlemmer, fru Pernille Frahm og hr. Pelle Voigt, vil stemme imod de fremsatte forslag.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er nødt til at svare hr. Gert Petersen, som, lige inden hr. Gade fik ordet, fik sagt en del om ikke blot SF's udspil, men også om, hvorfor Maastrichttraktaten ikke var faldet efter 2. juni, således som vi alle havde forventet. Jeg er enig med hr. Gert Petersen i, at vi alle sagde, at når vi får et dansk nej, falder Maastrichttraktaten, for det står rent faktisk i EF's grundlov, også kaldet Romtraktaten. Den ville også være faldet, hvis blot SF ikke havde været så hurtigt på aftrækkeren, at de rent faktisk før

tiden havde sagt, hvad det var, de ville gøre: de ville bare have nogle små parenteser ind.

Den ville være faldet, og alle ville have vidst det øjeblikkelig, hvis regeringen havde fået besked af Folketingets partier på, at der var et flertal i den danske befolkning, der sagde nej til de europæiske forenede stater; men det skete ikke. Den danske regering fik rent faktisk mandat til at gå ud og sige: Danmark har et problem, giv os en mulighed for at løse det, hjælp os med det. Det var den besked, den danske udenrigsminister blev sendt af sted med efter den 2. juni, og det har SF en meget stor del af skylden for.

Hr. Gade sagde, at han havde forstået det nationale kompromis således, at det nu officielt er Danmarks EF-politik, og så troede hr. Gade på SF's vegne, at det rakte ud over den næste regeringskonference. Men hr. Gade sad også i den stol, hvor han sidder nu, og hørte hr. Ivar Nørgaard, der helt klart sagde, at dette i hvert fald gjaldt til næste regeringskonference, som er i 1996. Det er om tre år, så det er ikke så forfærdelig længe, at SF kører sin EF-politik. Jeg er stolt og glad over, at Fremskridtspartiet i hvert fald holder en fast linje.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg er nødt til at gentage for fru Annette Just, at der intet er i Maastrichttraktaten eller i Edinburghafgørelsen, der peger frem mod Europas forenede stater. Det fastslås, at det er nationalstaterne, der via Ministerrådet er den afgørende beslutningstager i Fællesskabet, så lad være med at blive ved med myten om, at dette er et skridt på vejen.

Som jeg allerede sagde i et tidligere indlæg, er jeg måske den eneste tilhænger herinde af det, og jeg må erkende, at jeg ikke får min vilje: Der bliver ikke nogen Europas forenede stater og slet ikke på baggrund af Maastrichttraktaten, for den går den modsatte vej.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Til fru Annette Justs betragtninger om 1996 vil jeg kun sige, at jeg ikke tror, at fru Annette Just kan høre, og det er bekymrende. I hvert fald hørte jeg hr. Ivar Nørgaard sige noget helt andet, og jeg håber da, at der er et flertal af